

Я кипарисів кілька ось стрів...

Ісмаїл Гаспринський

Переклад О. Гончаренка

Я кипарисів кілька ось стрів
край шляху у селі старім.
Вітчизни милий Божий острів –
гюзель Кірім, ватан Кірім,
пробач, що був далеко досі...
що ... невідомо був і ким...
Простую. Ноги мої босі
з трави збивають пил віків.
Я заблукав-був... і "не трохи"...
Тонув у попелі й піску...
Всі полини й чортополохи
в твій обрій точать млу гірку.
І в тім також – моя провина,
яку змиває лише кров.
Священний Криму, вибач сина!
Все важче й важче вже мій крок...
Я – ТИ! Але погано жив цим:
знов "завтра" не далось мені.
Знов на шляхах твоїх – чужинці!
А я на них – лише вві сні.
Та навіть в горі і печалі
ще шепочу уперто: "Вір!
Я повернусь у рідні далі –
до кипарисів, моря, гір!
Мій ятаган достатньо гострий,
й віщо гримить, (ти чуєш?), грім,
Вітчизни милий Божий острів –
гюзель Кірім, ватан Кірім!"